

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv
Doctoribvs Reseratvs**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lvgdvni, 1659**

IV. De Conscientia dubia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

catum perpetrat? Illius planè, quam Conscientia apprehendit; quia affectus ad huiuscmodi speciei peccatum allicitur. Ex quo in terram credens me delictum sacrilegij committere ob loci sacri reuerentiam, peccati sacrilegij sum reus, si re ipsa expuo priusquam me ab isto expediam errore.

7. *Si aliquis eò perplexitatis deueniat ut virumque oppositorum existimet esse peccatum, eoque errore nec per se nec per aliud applicare se possit: quidnam præstabit?* Eligere debet quod minus malum apparet. Quod si quod minus malum apparet secutus adhuc erre in ipsa minoris apparentis mali electione, non delinquam; quia nemo necessitate peccat.

C A P V T III.

De Conscientia Probabili.

8. *Quam Probabilis Conscientia?* Quæ iudicium continet alicuius rei ex opinione probabili. Probabilis autem opinio ea dicitur, quæ rationibus innititur alicuius momenti. Vnde aliquando unus tantum Doctor grauis admodum opinionem probabilem potest efficere; quia vir doctrinæ specialiter additus haud adhæredit sententiæ cuilibet nisi præstantis, seu sufficientis rationi, vi affectus.

9. *Num licet opinionem probabilem sequi, relicta probabili?* Licet, imò & tuto, modò non immineat aliquod periculum, ad quod vitandum prudentia, aut iustitia, aut charitas dicter oppositam sententiam esse eligendam.

10. *Possim probabili aliorum sententia aptare mea, probabili ac tuto relicta?* Ita planè, nec si operans contra conscientiam agam, modo existimet alienam opinionem, quam sequor, esse probabilem.

C A P V T IV.

De Conscientia Dubia.

11. *Quam Conscientia Dubia?* Quæ circa vtramque contradictionis partem suspensa est, & neutri assentitur.

12. *Delinquit ne, qui contra conscientiam practice Dubiam operatur?*

operatur? Qui operatur cum dubio, an hic & nunc opus sit licitum, nec ne, delinquit, peccato scilicet eiusdem rationis, & speciei, cuius est res, de qua dubitat: quia qui anceps operatur, se periculo delinquendi exponit.

13. *Qui aliquid præstat non practicè, sed speculatiu[m] tantum dubitans, num sit malum, delinquit ne?* Minime; quia prudenter operatur, cum ex iusta causa dubium deponat, v.g. si dubitat, an liceat capere rem alienam, si hic & nunc credat, id sibi licere propter extremam necessitatem, à furti crimine excusat; quia practicè non dubitat.

14. *Quónam modo Conscientia practicè Dubia deponetur, speculatiuumque vincetur dubium?* Duo requiruntur. Primum, debita diligentia ad inquirendam veritatem. Secundum, iusta aliqua causa mutandi iudicium, seu deponendi practicè dubium speculatiuum, scilicet consilium doctrina pollutum virorum. Verùm iusta causa contra speculatiuum iudicium est possessio, quæ præstat, vt in dubio pro possesso iudicetur, iuxta illud: Melior est conditio possidentis.

CAPUT V.

De Conscientia Scrupulosa.

15. *Vid Scrutulosa Conscientia?* Profectò Scrupulus non est Conscientia appellanda, cùm non sit iudicium: sed vana apprehensio, & hinc ortus timor peccatum alicubi esse, vbi non est.

16. *Quodnam, precor, hominis scrupuloi indicamentum?* In una vel pluribus materiis frequenter dubitare, præter consuetum morem interrogando: alias diligentem curam suæ habere Conscientię: credere aliquid esse peccatum ob leuern rationem: quæcunque in dubium reuocare, & aliquando suspensum manere: contra sapientum denique, imo contra proprium iudicium frequenter, nihilominus inquietum esse. Hi quidem in causa aliena plerumque sine formidine iudicant, hominémque absoluunt. At vero si idem casus illis eueniat, statim peccatum inesse formidant.

17. *Num contra scrupulos licitum operari?* Imo consultum. Remedia autem contra morbum huiusmodi sunt triplicia. Primò naturalia, vt contemnere scrupulos, melancholiæ mederi. Secundò, moralia, vt leges secundūm æquitatem interpretari, opinionem probabilem eligere, se submittere iudicio

B 5 aliorum.